

یادداشت‌های روانشاد

حاجی سید

علیمحمد دولت

آبادی

-۱۳-

رفتن محمد علی میرزا فاجسار از ایران — بعد از مأیوس شدن از دولتین روس و انگلیس تقاضای زیاد شدن شهریه خود را نمود و بالاخره به هفتاد هزار تومان قطع شد و مبلغی از آن را هم به او دادند که از خاک ایران بیرون رود. درین همین مذاکرات یک جنگ مختصری هم میان مجاهدین شاهروд با اتباع محمد علی میرزا رخداد که در آن زد و خورد هم فتح با مجاهدین شد و یک توب که در هر دقیقه ۲۵ تیر شلیک می‌کند بدست مجاهدین افتاد و بعد از اینهمه خرابی‌ها در اواسط ربیع الاول ۱۳۳۰ قمری به مراغه چند نفر قزاق خاک ایران را وداع نمود و کشته در آنجا حاضر بود که سوار شده رفته و شماع السلطنه را برای اتمام کارهای خود آنجا گذارد و خود بجانب آشوراده عزیمت نمود ولی بعلت این که دولت می‌خواست در پیروگرامی که روسها برای قشون تهیه کرده بودند تغییری بدهد و روسها راضی نمی‌شدند محمد علی میرزا را در آشوراده نگاهداشتند و پس از اینکه اطمینان حاصل کردند دولت ایران یادداشت را قبول خواهد کرد اورا روانه کردند.

شماع السلطنه هم تقریباً بیست روز بعد از رفتن محمد علی میرزا حرکت نمود و به محمد علی میرزا ملحق گشت.

سالارالدوله :

او هم با کمال قدرت در کرمانشاه توقف داشت در ایلات اطراف کلهر وغیره

هم دور او بودند.

نظر علیخان و جماعتی دیگر هم با او بودند و از هر جهت کارش خوب بود ولی بعلت اختلافی که میان نظر علیخان و بعضی دیگر از رؤسای ایلات پیش آمدند راجا جمعیت آنجا کم شد و مردم متفرق گشتند.

اعظم الدوله در این وقت در قونسولخانه متحصنه است. از طرف تهران یار محمد خان کرمانشاهی با دویست نفر سوار که در اوایل ذیحجه تدارک کرده بود و با پیول خرابی‌های بسیار برای خود دولت می‌نمود. چون می‌خواستند تهران نباشد مأمور کرمانشاه گشت و در اوآخر ماه صفر ۱۳۳۰ نزدیک آنجا رسید. از طرف دولت به او امر شد که توقف کنند تا این که استعداد دولت با حکومت بر سرداری یار محمد خان توپچی که باین مقام رسیده و الان در شهر کرمانشاه که محل اقامه او بوده است می‌خواهد نمایش بدهد و اغراض دنیویه خود را بکار بسته از رفقا زهرچشمی بگیرد، کجاگوش به حرف دولت می‌دهد؟.

شاید از تهران هم اشاره شده باشد که گوش باین حرفاها کرده به طرف مقصود حرکت کند.

یار محمد خان در اوایل ماه صفر ۱۳۳۰ نزدیک شهر آمده غفلتاً به شهر حمله می‌کند و چون راه را می‌دانست برخلاف انتظار اتباع سالارالدوله از آب قره سو گیور نمود و از راه معمولی خود را به پل بحتاج نکرده سنگر آنها که پل بود رها کرد ولی درده و عبور دو نفر از سواران او را آب بردا که از آنها نیز اثری بدست نیامد. در این موقع میان کسان سالارالدوله و یار محمد خان چنگ شروع می‌شود. حسین خان نام که برادر خوانده یار محمد خان بود مقتول می‌شود با یک نفر دیگر از صاحبمنصبان و پنج نفر از مجاهدین که جمع مقتولین در این واقعه ۷ نفر بوده است. دو نفر هم غرق شده‌اند. و پنج نفر از مجاهدین که جمع مقتولین در این واقعه ۷ نفر بوده است. دو نفر هم غرق شده‌اند. یار محمد خان در این موقع فاتح شده‌از طرف مقابل جماعتی را کشته یا مجروه مینمایند آنگاه وارد شهر می‌شوند و با اتباع سالارالدوله می‌جنگند تا آنها را مغلوب کرده از شهر فرار می‌دهند عده سالارالدوله در اینوقت شاید زیاده بر سه هزار نفر بوده است ولی اهالی شهر بواسطه تعذیبات سالارالدوله کمک به یار محمد خان داده و می‌خواستند که سالارالدوله را فرار بدهند باین جهت کار بر اتباع او سخت شده فرار کردد.

یار محمد خان بکار خود مسلط شد و حکومت خود را محکم دانسته دیگر تصور خطری برای خود ننمود.

روز بعد از فتح کرمانشاه اعظم الدوله را از قونسولخانه بیرون آورد و با کمال احترام وارد دارالحکومه نمود و با مشورت او مشغول حکمرانی شد . ولی بدینختی از اینجاشروع شد که هر کدام از مجاهدین خود را سلطان مستقل و مقتدر دانسته از غارت و شاراد ابقاء نمی کردند آنها هم که حالت معلوم است به مرتب از آنها بدتر و رذل تر است . در این زد و خوردها از مجاهدین مقتول و مجروح بر پا نزد نفر می رسید .

اما از طرف دیگر در این دو جنگ قریب پانصد نفر کشته شد از مردم بی طرف البته عده‌ای کشته می شود .

ولی قتل مردمان بی طرف باعث انصراف قلوب نشده اهالی بلکه حرکات وحشیانه بعد آنها اسباب کدورت خاطرهاشد .

یار محمد خان در مقام جستجوی اتباع سالارالدوله بود و باین عنوان از مردم پول می گرفت خاصه خان که یکی از آن اشاره و اراذل و بی رحم است بسر کردگی معبدی مجاهد بخانه مردم می رفت از جمله بخانه آقا محمود برادر آقای محمد مهدی مجتبه رفت که او را دستگیر کند . شرفالملک کردستانی که از رؤسای کردستان بود در خانه آقا محمود بود که می گویند به مناسبت مسافت عتبات بکرمانشاه آمده است یعنی خودش اینطور اظهار می دارد .

مجاهدین او را شکار فریبی یافته اول با متووجه می شوند او می گوید من مسافرم همراه با سالارالدوله هم نبوده ام و الا مانند دیگران فرار می کردم مجاهدین قبول ننموده از او پول می خواهند کار بسختی می رسد ده هزار تومان از او پول می گیرند بعداً هم موزرها را کشیده او و پسرش و دو نفر از بستگان او را تیرباران می کنند . بعد از این که آنها را می کشند آقا محمود را برداشته بدارالحکومه می برند . این قضیه موجب کدورت خاطرها و نارضایتی مردم و مایه سلب امنیت از سرمایه داران می شود و از این کشتار رقت آور همگی متوجه و متأثر می باشند . آنهم در خانه عالمی که همیشه مأمن مظلومان بوده است و از همه بالاتر بردن آقا محمود بوده است بدارالحکومه و توقیف او و برادرش و جمعیتی دیگر که آنهم خیلی اثر ذشت داشته ولی مجاهدین باین درجه هم قانون نشده شهاب نظام و برادرش را که از صاحب منصبان فوج زنگنه بودند با کمال بی رحمی تیرباران کردند باز هم بدین قانون نشده صحیح که مردم از خواب بیدار شدند آقا محمود را بالای دار دیدند معلوم است کشنن آقا محمود برادر آقا محمد مهدی مجتبه امر کوچکی نیست وانگهی بدست یار محمد خان که پاره دوزی می کرد و از پاره دوزی بتوپیچیگری رسیده است و نایب توپخانه که شده است افتخار مینمود . حالا چنین آدمی یک نفر عالم روحانی

را بدار بزند ... معلوم است چه آثار بدی خواهد داشت . بعلاوه شرارت مجاهدین هم سرآمد این قضایا و موجب تغیر عمومی گردید .

سالارالدوله از این قضایا مطلع شد پس شرفالملک کردستانی هم با یک عده ذیادی بطرف کرمانشاه آمده خونخواهی پدرش را میکرد و درروز ورود حضوراً با سالارالدوله سخنی کرد بلکه گفتند که رولور کشیده بود که بر خیز تا برویم و تلافی کنیم . یا اینکه توراهم خواهم کشت . بالجمله سالارالدوله عازم کرمانشاه شده استعداد کافی برای خود تدارک نمود و شهر حمله آورد در اوایل ماه ربیع الاول ۱۳۳۰ باز جنگ شروع شد .

در این نوبت طرفداران یارمحمد خان و مجاهدین ابدأ در کاربندناهالی شهر بسالارالدوله راضی شده بودند و بر عکس سابق باعدام مجاهدین میکوشیدند . استعداد یارمحمد خان و اعظم الدوله کافی برای مقاومت نبود باین واسطه خودشان هم بطوریکه باید کار نمیکردند .

سالارالدوله کرمانشاه را محاصره کرد و یارمحمد خان و اعظم الدوله مجبور بفرار شدند . گفتند که تقاضای تھصن هم در قونسول خانه عثمانی کرده بودند و آنها پذیرفته بودند . کسان سالارالدوله مقداری از شهر را متصرف شدند . یار محمد خان بدون اطلاع مجاهدین خود با چهل فرار کرد . اعظم الدوله و پسرانش نیز فرار کردند . گفتند قریب سی نفر از مجاهدین پیاده که اسبان آنها را اتباع سالارالدوله تصرف کردند بروی سم اسب یارمحمد خان افتداد التماش میکردند که برای حامل آنها تدبیری کند و همینطور دنبال اسب او میدویدند تا اینکه یک دسته از اتباع سالارالدوله رسیده جنگ شروع شد این پیاده های بیچاره یک یک هدف گلوله شده تاجایی که اسب اعظم الدوله هم گویا تیر میخورد یا میقند که یارمحمد خان اورا گذارد و میروند و جان خود و معدودی از مجاهدین را بدر نشیه ورود همانطور تا عراق میآید که سالارالدوله در این کرت که وارد کرمانشاه میشود میبرد و همانطور را تهران را پیش گرفته چون کدورت از عدم موافقت اهالی شهر داشت که بایارمحمد خان همراهی کرده و اورا از شهر بیرون کردند وهم جمعیت زیادی دور خود گرد آورده و عده غارت داده بود لهذا با اشاره و هر آهانش وعده داد که بعد از فتح احجازه غارت بشما خواهم داد و اینکار را که در تهران خیال داشتم بکنم که شهر را میانه اردو قسمت نموده هر خیابان و بازار و خانه را بیک دسته از قشون بدhem اینجا هم همانطور خواهم کرد من از کرمانشاه صرف نظر کردم و آنجارا بشما خواهم بخشید . دزدان ازلرها و کردهایز معلوم است بطبع غارت چه می گفند .

سالارالدوله بعد از ورود شهر بهمین ترتیب مردم شهر را غصب نموده اشاره را

گفت که بچاپید اشاره از اول بازارکه دروازه سر قبر آقا باشد تا دروازه قصابخانه که تمام بازار کرمانشاه تقریباً می باشد چاپیدند .

سیصد بار مال التجاره بنداد را برند که خارجه در آن شرکت داشت هرچه از کاروانسراها و تیمچه ها بدستشان رسید غارت کردند بعلاوه بخانه ها ریخته آنها را هم غارت نمودند خانه های معروفی که در این موقع غارت شده و اسامی آنها بدست آمده از قراریست که ثبت نمی شود . معلوم است در این غارتگری بمقدم بی پناه و بی چاره چه می گذرد .
خانه خشمت السلطان - میرزا محمود خان - حاجی ابراهیم خان - ابوالحسن خان - ظبیرالملکی ها - مصطفی قلی میرزا - سالار نظام - مقتدر نظام - صادم السلطنه - اکرم - الدله - والی شاه - عمادالسلطان - حاجی سید حبیب - عمادالتجار - حاجی محمد تقی - محظشم الدوله - افتخار التجار - جلیل الدوله - ادهم الملک - حاجی معین نظام - عباس خان - میرزا اسدالله خان - عبدالعلی میرزا - مهدی میرزا - حاجی صرافباشی - حاجی سید عبدالله .

دalan و تیمچه های غارت شده :

دalan گمرک قدیم - تیمچه حاجی رستم - تیمچه فراشبashi - البته در این اوضاع از زن و بچه و مردمان فقیر عده زیادی تلف شدند و یک شهر بزرگ را اینطور ویران کردند مردمان غنی را بیک نان محتاج نمودند و تلافی کشتن آقا محمود و شرفالملک را چگونه خواهد نمود .

او لاکشتن مجاهدین است که آنچه بدست افتداد کشتنی هستند ولی کاملاً معلوم نیست که چند نفر از آنها را کشته اند و چند نفر زنده و محبوب می باشند ، بعضی را هم بتوسط اعیان رها نمودند و برای تسکین قلب مردم باید افرادی از محترمین راهنم بدارند یا تیرباران کرد . اعتماد الدوله که علی الظاهر کارگذار آنجا بوده تیرباران می کنند بعون آقا محمود برادر آقا مهدی مجتبه شیخ محمود نامی اصلاً اهل کرمانشاه نبوده و تهرانی بوده است و در میان مشروطه طلبان عنوانی داشت گرفته بدار میر نند .

(بقیه دارد)

